

BODIMO DRUG DRUGEMU V VESELJE in POMOČ!

Spoštovani ljubi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstattskega gibanja!

Ob pregledu fotografij, se mi je pogled ustavil na sliki, ki prikazuje dva dečka. Že ob bežnem ogledu fotografije, lahko začutimo, da so njuni koraki negotovi in nestabilni. Hkrati nam ta podoba otroške povezanosti in druženja, na kateri starejši otrok, ki se še vedno uči hoditi, pomaga pri hoji mlajšemu bratcu, prinaša pristno veselje. „Zaradi tega ti srce hitreje bije“ je nekdo spontano dejal, ob pogledu na sliko na desni.

BOŽIČ 2023: V Lukovem evangeliju je božično sporočilo miru posredovano na pastirskih poljanah v bližini Betlehema. To je komaj 70 kilometrov od območja Gaze. V zadnjih treh mesecih nam svetopisemske obljube, zastirajo povsem drugačne novice in podobe. Potreben bo pravi božični čudež, da bi se nasilje do letošnjega Božiča začelo umirjati. Mar ni nujno, da „*tiha, sveta moč molitve,*“ kakor pravi papež Frančišek, letos še posebej zaznamuje advent? Na oltarju Prasvetišča v Schönstattu, že dolgo časa gori sveča, ki nas vabi in spodbuja k molitvi za mir.

Spomnim se številnih kratkih zgodb in pripovedi iz literature in tudi iz družinskega spomina, ki opisujejo božična doživetja vojnih in povojnih let v Nemčiji. Bilo je veliko veselja zaradi majhnih stvari, ki jih je bilo mogoče deliti in podariti. Morda smo ravno ob vseh darilih in okraskih, ki so nam danes na voljo, izgubili nekaj zbranosti in topline božičnega praznovanja?

RAZNOVRSTNE STISKE in RAZPOKE V ŽIVLJENJU ČLOVEKA: Matematik in fizik ter pozneje filozof, Blaž Paskal *1623 +1662, je bil globoko pretresen nad trpljenjem in destruktivnostjo človeškega obstoja. Nihče od nas temu ne more ubežati, niti kot prizadeti, niti kot povzročitelj. V vsakem človeku obstaja razpoka in protislovje, med dobrim in zlim, med željo in zavedanjem, med hrepenenjem po nedolžnosti, ter krivdo in sokrivdo. In med ljudmi so razpoke, ki motijo in včasih uničujejo odnose, tudi z dobrimi nameni. Take razpoke lahko vzklijejo iz nerazumevanja in brezbrčnosti, se stopnjujejo skozi zavist in prezir, do nasilja in sovraštva. In nenazadnje je tu še razpoka med Bogom in človekom. Krščanska vera vidi razsežnosti vseh razpok, kot eno skupno resničnost. Ločimo odnos do sebe, odnos do drugih ljudi in odnos do Boga. Vsi ti med seboj povezani odnosi potrebujejo odrešitev. Greh in odpuščanje nista le individualni izkušnji. Teologija zato v zvezi s tem govori o prvem ali izvirnem grehu. Od tega, kako temeljito ocenjujemo to razpoko v človeku, je odvisen naš pogled na človekovo zmožnost za dobro. Pater Kentenicha je izvorni greh razlagal na način, kakor o tem govorita izročilo in nauk Cerkve. Različni pogledi na posledice izvirnega greha, so iskanje optimističnega ali pesimističnega mnenja o dobrem v ljudeh ali njihovi nagnjenosti k zlu. Splošni kontekst zla je v nasprotju s še večjim splošnim kontekstom Božjega odrešitjskega dejanja, ki zajema vse ljudi in vse elemente stvarstva. Za Blaža Pascala je izvorni greh po eni strani nerazumljiv in ga noče sprejeti, po drugi strani pa prihaja do zaključka, da bi bila brez izvirnega greha, resničnost sveta še bolj nedoumljiva in nerazložljiva. V globoki duhovni izkušnji, najde odgovor kako se obrniti k Jezusu Kristusu. Svojo izkušnjo zapiše na pergamentni trak in ga vije v svoj plašč, da ga ima do svoje smrti, vedno pri sebi. V tem zapisu beremo:

Noč ognja: *Leto milosti 1654, ponedeljek, 23. november; god sv. Klementa, papeža in mučenca; sv. Vigila; sv. Krizogona mučenca in drugih s seznama svetnikov in mučencev. Od približno pol čez deseto ponoči, do približno pol čez polnoč:*

OGENJ! *BOG Abrahamov, BOG Izakov, BOG Jakobov, ne filozofov in učenih. Gotovost. Gotovost. Čutenje. Veselje. Mir. BOG Jezusa Kristusa. Moj Bog in Tvoj Bog. Tvoj BOG, bo moj Bog. Pozaba sveta in vsega, razen BOGA. Najdemo ga samo na poteh, ki jih uči Evangelij. Veličina človeške duše! Pravični Oče, svet Te ni spoznal, jaz pa sem Te spoznal. Veselje, veselje, veselje, solze veselja. Odšel sem od Njega, zapustili so me izviri žive vode. Moj Bog, me boš zapustil? Naj se ne ločim od Njega za vedno. To pa je večno življenje, da spoznajo Tebe, edinega pravega Boga in Njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa. Jezus Kristus! Jezus Kristus! Zapustil sem ga. Zbežal sem pred Njim, se mu odrekel, ga križal. Naj se nikoli več ne ločim od Njega. Varno je shranjen le na poteh, ki jih uči Evangelij: odrekanje, popolno in sladko. Popolna podreditev Jezusu Kristusu in mojemu duhovnemu spremljevalcu. Večno veselje, za en dan truda tu na zemlji. Naj ne pozabim Tvojih besed. Amen!* Blaž Paskal: Misli

Kakor je v človeški zgodovini resničen prvi greh, tako je prava in resnična tudi zgodovina odrešenja in odkupitve pri Bogu.

DRUG ZA DRUGEGA V STISKAH IN RAZPOKAH: Rojstvo otroka pred več kot 2.000 leti, v Betlehemu v neugodnih razmerah: Kakšno izkušnjo vere, ki presega Boga filozofov, je treba doživeti, da pridemo do bistva Božiča? Mislec kot je bil Blaž Paskal, je potreboval veliko časa, da je odprl svoje srce, človeško-božjemu realizmu iz pričevanj Svetega pisma. To je zelo poseben trenutek, ki ga je želel ujeti.

Prav v stiskah in razpokah življenja, želimo najti Boga, ki odpira bivanjske prostore. Verjamem, da lahko doživljanje skupnosti in druženja v trenutkih stisk in razpok, odpre naša srca in nam odpre marsikatera vrata. Skrivnost Božiča je prav posebna in hkrati zelo običajna človeška povezanost Boga z nami ljudmi. Božji „*za nas*“ seže v vse naše človeške stiske in razpoke. Sveti Pavel to prepričanje opisuje v tako imenovani himni Filipljanom:

5 To mislite v sebi, kar je tudi v Kristusu Jezusu. 6 Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, 7 ampak se je popolnoma izničil, tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek 8 in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti in sicer smrti na križu. 9 Zato ga je Bog povzdignil nad vse in mu podaril ime, ki je nad vsakim imenom, 10 da se v Jezusovem imenu pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo 11 in da vsak jezik izpove, da je Jezus Kristus Gospod, v slavo Boga Očeta. Flp 2, 5-11

Živeti med seboj povezano in skrbeti drug za drugega ni zapleteno. To je kot „da“, Božje Matere. To je, kot Njen obisk pri sorodnici Elizabeti. To je, kot Njena pot z otrokom Jezusom v tempelj. To je kot, Njena skrbna pozornost na svatbi, ko strežnikom zmanjka vina. To je, kot Njena prisotnost v uri Jezusove in naše bolečine. To se dogaja po majhnih korakih. Začne se v vsakem od nas. In vendar ima moč, da odpre naša srca. Enako vsem vpletenim in celo tistim, ki nas opazujejo.

Vsem želim Božič, ki bo preživet v pristnem veselju z bližnjimi in v iskreni skrbi za njihov blagor!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattsko gibanje, Nemčija

